Ms 4057 (4)/10

Stora Frösunda den 23 Mars 95.

Kära vännen.

Jag skrifver alldeles direkt. Ty jag vill och kan ej vänta med att få tacka Er för ett bref som Ert sista. Jag vill få säga Er först, att vi ej äro otåliga efter bref på det sättet, som när man känner sig missnöjd öfver att vara försummad. Det är helt enkelt så, att när vi ej hört af Er på länge, så blir det med oss i någon mån som med fröken Skade: vi inbilla oss, att det händt Er något ledsamt. Som när jag i höstas ej vågade lämna min bok hos grefvinnan Bonde, då hon var utgången, utan nödvändigt skulle träffa henne själf för att få höra, hur det var med Er. Och

BIBLIOTHEQUE NOR SAINTE-GENEVIÈVE

för ett par dagar sedan stod en notis
om Hälsotillståndet i Petersburg, som ju
kan ha varit sann, fast den stod i en
tidning. Och då tänkte vi: se så där
ja. Då kom Ert bref. Och allt blef
bra.

Men hvarför jag måste skrifva ge-
nast och direkt till Er, det är, för hvad
ni skrifver om min bok och händelsen
med handen. Jag har från första tiden,
jag lärde känna Er, förvånat mig öfver den
sällsynta intuition, med hvilken ni
talat till och om mig. Ni har sagt mig
saker om mig själf, som mångårig vän-
skap ända sedan mina tidigaste år ej
kunnat klargöra för mina intimaste
vänner. Jag har sagt Er det förr. Men
denna gång har ni berört denna
sträng af sant mystisk förvåning har

mig på ett sätt, som öfvergår alla in-
tryck vår tids korta ~~[illegible]~~
bekantskap och vänskap medfört. Jag
frågar Er: har jag i mina vers sett
handens historia i samband med
"Medan staden sofver"? Jag tror det. Men
jag tror ej, att jag sagt er, att jag tän-
ker låta min hjälte upplefva den,
vår natt mellan den 1 och 2 Janu-
ari. Jag har häller icke sagt Er, att
jag just nu är vid det kapitel, som
föregår det, där hans vän får
läsa i tidningen, att han "i ett
anfall af sinnesförvirring" kastat
sig framför tåget. Jag har häller ej
sagt Er, att jag kunnat göra denna
sammanfalla död till en symbol för
den ensammes kamp mot det
hårda ödet, nutidens Molochs-

min mattan och jag tro oss ha
kollat rätt. Jag tackar Er ni
ämpat ag bästa hjärta, men jag
frågar Er, om detta är möjligt.

x x
x

Har blir undan för undan
mera var. Och med det klämmer
man altiing lättare. Jag skrifver
allt hvad jag vinner. Och behöfver
jag ej oupphörligt vrida ag för att
förtjäna några riksdaler, så
vore valken nog i det närmaste
färdig. Nu går det smått. Men
Er tro på den gör mig på
en gång glad och rädd. Man
blir så désillusionné, när
man tror på mycket!

Herre gud, hvad jag

BIBLIOTHEQUE NOR SAINTE-GENEVIÈVE

vägn. Och jag har heller icke sagt Er, att under hjärtesluter så, där: för att därom såg mandens öde just i det ögonblick, då blott en sådan impuls behöfdes för att med den fixa idéns obevekliga makt från honom till den hänsynslösa idealismens yttersta konsekvens. Men nu skrifver ni, och jag får läsa det med mina egna ögon, mina egna tankar, som de dag efter dag gjort sig fram inom mig. Jag läser dem från Eder hand, som de formats sig under lifvets tryck, och ni har skrifvit allt detta så starkt och så omedvetet eller medvetet förstående, att i brefvet på ett par bokstäfver kommit något utplånande, hvilket både

BIBLIOTHEQUE
NOR
SAINTE-GENEVIEVE

skrattade åt Er skildring af Lund-
berg och den af oss s.k. Bygutta.
Det var synd, att Lundberg var
döfv. Ty han borde nog ha varit
billigare. Men han åt en Ko och
blir aldrig annat. Tacka ville jag
för Hedensten! Det var äkta
champagne. Den Kvällen var här
i Stockholm en vederkvickelse. An-
nars är teatern här fullständigt
Sans-Gêne i alla afseenden, och
så har Frippe rullat ned sina
mustascher, hvarigenom drotts-
lingstypen ej längre kan döljas.

De bästa och varmaste
helsningar till Er båda från
oss. Er tillgifne

Gustaf af Geijerstam

Det som varit glädjande i literär väg
är att Tor Hedbergs "Judas" verkligen
väckt det uppseende, som varit fallet.
Man började så småningom att inse,
att denne stillsamme grubblare är
en lika stor skald, som hvad hans
pennan är skildrare och säga i sjelfva
sakande. Det är mycket sällsynt,
att något segrar utan spår af
humbug. Men han gör det.

Heidenstam kommer
med dikter till våren. Dem väntar
jag med nyfikenhet.

Och 5te April öppnar
Bergh, Nordström, Som Kreuger,
Larsson m. fl. den utställ-
ning, som blir 10-års jubileet
för konstnärsförbundet. Detta
blir en mera än en fest. —
Då skulle vi båda vara med. —

BIBLIOTHEQUE NOR SAINTE-GENEVIEVE